Ročník XX. 16. listopad 2025 Číslo 46. 33. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Mal 3,19-20a 2. čtení: 2 Sol 3,7-12
Ev.: Lk 21,5-19

Žl 98 Přišel Hospodin, aby spravoval národy podle práva.

Kapka rosy z Božího slova: Je nesnadné přesně určit, která z následujících Ježíšových slov se týkají jen zkázy Jeruzaléma, a která mluví o konci světa. V každém případě jsme ale ujišťováni o tom, že i uprostřed neštěstí a katastrof jsme v Božích rukou. „Ani vlas z hlavy se vám neztratí," říká nám Pán.

Věci, do kterých nám nic není

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, z listu sv. apoštola Pavla Soluňanům si vypůjčuji výše nadepsaná slova, která používám jako nadpis. Apoštol Pavel píše: *Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať nejí." A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není.*

Apoštol Pavel v listech do Soluně reaguje na postoj soluňské církevní obce, která očekávala tak brzký druhý příchod Krista, že se někteří již dokonce vzdávali majetku a přestávali pracovat. Apoštol jim píše, aby v klidu dál pracovali a „neblbli", mají být bdělí, a ne „ztřeštění".

Takové okamžité očekávání Kristova příchodu nemáme, Bohu díky, i když tu hodinu Kristova příchodu opravdu neznáme. Nicméně bdělí musíme být. A nad těmi slovy apoštola Pavla můžeme sami přemýšlet i jinak: Nejsme příliš zaměstnáni věcmi, do kterých nám nic není?

Mnoho času totiž může člověk promarnit klábosením, řečmi o druhých, brouzdáním po internetu… A proto „v klidu pracujme“, jak vybízí apoštol Pavel a nenechme se vyrušovat tím, co se děje za rohem.

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

Svědectví o svátosti pomazání nemocných

Jedním z největších darů kněžské služby je možnost doprovázet člověka na prahu věčnosti. A právě v té chvíli je závoj mezi tímto světem a věčností velmi tenký a mnohé se odhaluje. Umírající bývá zpravidla zcela otevřený a zranitelný. Jeho světská maska mizí. Úspěchy i pýcha jsou zapomenuty. Uvědomuje si, že všechno, co patří k tomuto světu, bude brzy ponecháno za sebou. Často nemocný tiše spí a rodina kolem spěchá s udělováním svátostí.

A dále již pokračuje kněz říkejme mu třeba otec Robert. Jednou jsem se vydal do malého bytu v chudší čtvrti města. Přivítal mě muž kolem šedesátky s vyčerpaným výrazem, lapající po dechu. Říkejme mu třeba Patrik. „Jste katolický kněz?“ ptá se Patrik. „Ano, jsem.“ odpoví otec Robert. „No konečně. Už tři týdny obvolávám celé město, abych sehnal katolického kněze.“ „To mě je mi líto. Vypadá to, že jste velmi nemocný.“ „Ano. Umírám. Lékař říká, že mi zbývá jen pár týdnů. Nemohou pro mě už nic udělat.“ „Co je příčinou?“ „Rakovina plic. Moje vlastní vina. Nedokázal jsem přestat kouřit.“ „Rozumím. A proč jste až dosud nepožádal žádného kněze?“ „Byl jsem v hospici a když jsem požádal, poslali nějakého starého pána v modré košili. To mi bylo podezřelé, tak jsem se ho zeptal a on řekl, že je metodik. Poslal jsem ho pryč. Chtěl jsem katolického kněze. O pár dní později jsem požádal znovu a poslali nějakou ženu v kněžské košili. Věděl jsem, že není katolický kněz, tak jsem ji vyhodil a řekl, ať mi najde katolického kněze.“ „Proč jste nezavolal svého farního kněze? Do jakého kostela chodíte?“ Rozesmál se a začal kašlat. Kašlal tak silně, že jsem si myslel, že vykašle plíce – to, co z nich zbylo. Konečně přestal a řekl: „Ale no tak, otče, já jsem nebyl v kostele padesát let.“ „Tak proč začínat teď?“ „Protože sestry říkaly, že když katolík umírá, má se zavolat kněz. Je to tak?“ „Ano.“ „A já jsem katolík a umírám, tak jsem zavolal kněze. Co dál?“ „Jste připraven přistoupit ke svátosti smíření a přijmout svátost pomazání nemocných?“ „To je to samé jako poslední pomazání?“ „Ano. Chcete se vyzpovídat?“ „To by mohlo trvat dlouho…“ znovu se rozesmál a rozkašlal. „Mám tolik času, kolik bude třeba.“

A tak jsem začal naslouchat jeho zpovědi o promarněném životě a bolestných ztrátách. Slzy se objevily nejprve na jeho straně, pak i na mé. Udělil jsem mu rozhřešení a slíbil, že mu druhý den přinesu svaté přijímání. A to přijímání bylo jedním z nejsladších okamžiků mé služby. Byl jako malé dítě. Měl víru. Ve skutečnosti neměl nic jiného než víru.

Po přijímání a požehnání si zapálil cigaretu. „Neměl byste kouřit,“ řekl jsem. „Tyhle věci vás zabijí.“ Přišlo mu to nesmírně zábavné. O týden později mi zavolal jeho pečovatel a já jsem Patrika navštívil znovu. Tentokrát ležel v posteli v potemnělém pokoji. Nebyla tam žádná rodina. Znepřátelil si přátele, odcizil děti a rozvedl se s manželkou. Byl sám. Posadil jsem se k jeho lůžku. „Patriku kdo je teď s tebou?“ „Nikdo, otče Roberte. Nikdo. A je to moje vina. Přiznávám to.“ Vytáhl jsem růženec. „Pamatuješ si tohle?“ „Jistě. Sestry mě naučily modlit se růženec.“ „To je ten, kdo je teď s tebou – Panna Maria.“ Podal jsem mu růženec. „Víš že asi brzy zemřeš, ale chci, abys ho držel, až budeš odcházet. Ona a tvůj anděl strážný tě

převedou přes řeku. Souhlasíš s tím?“ Zašeptal: „Jistě, souhlasím.“ „Chceš, abych se pomodlil modlitby za umírající?“ Přikývl. Modlil jsem se a on usnul.

A o pár dní později, na jeho pohřbu, byli jeho blízcí překvapeni, když se objevil katolický kněz. Nikdo nevěděl, že Patrik byl katolík.

Když jsem jim vyprávěl, jak Patrik zemřel, zavládlo naprosté ticho a úcta. A tak zvláštním způsobem Patrik, který byl v životě nedbalým katolíkem, vydal ve své smrti zářivé svědectví o Kristu.

Příběh...

Starý učitel tiše seděl, když se k němu přiblížil mladík a tiše se zeptal: „Pamatujete si na mě?” Starý muž studoval obličej, poté kroutil hlavou. „Omlouvám se, nevím.” Mladý muž s vřelým úsměvem vysvětlil: „Byl jsem kdysi vaším studentem.” Učiteli se rozzářily oči. „A co děláte teď? Co jste udělal se svým životem?” „Jsem učitel,“ odpověděl hrdě mladík. Stařec se naklonil dozadu a zasmál se. „Ach, jak úžasné! Jako já?” „Ano,“ řekl mladík. „Kvůli vám. Vy jste důvod, proč jsem se stal učitelem.” Stařec naklonil hlavu, zvědavý. „Opravdu? Řekněte mi... kdy jsem vás inspiroval?” Mladík se nadechl a podělil se o příběh, který v sobě nesl roky.

„Jednoho dne měl chlapec z mé skupiny naší třídy zbrusu nové hodinky. Tak moc jsem je chtěl... že jsem mu je vyndal z jeho kapsy a dal do své. Když si uvědomil, že mu chybí, stěžoval si u vás. Podíval jste se na nás všechny a řekl jste: „Byly ukradeny hodinky. Kdo je vzal, prosím, vraťte je." Ale já jsem nemohl. Bál jsem se. Styděl jsem se. Tak jste zavřel dveře a požádal nás všechny, abychom si stoupli do kruhu. Potom jste řekl: „Prohledám vám kapsy jednu po druhé. Ale zavřete oči. Nikdo nebude vědět, kdo to byl.” Uposlechli jsme. Cítil jsem, jak mi buší srdce, když jste prohledával každého studenta. A pak... sáhl jste do mé kapsy. Našel jste hodinky. Ale nepřestal jste. Kontroloval jste dál všechny studenty až do posledního, aby nikdo nevěděl, že jsem to já. Když jste skončil, řekl jste klidně: "Otevřete oči. Hodinky se našly. " A bylo to. Už jste se o tom pak nikdy nezmínil. Nikdy jste mi nevynadal. Nikdy jste mě neponížil. Toho dne jsem pocítil tíhu své viny – ale také sílu vašeho milosrdenství. Chránil jste mou důstojnost, i když jsem si ji nezasloužil. Od té chvíle jsem si zvolil jinou cestu. Slíbil jsem si, že už nikdy nebudu krást. Slíbil jsem si, že se stanu někým lepším. A slíbil jsem si, že jednoho dne... budu učitelem, jako vy. ”

Starý učitel mlčky poslouchal, oči se mu zaleskly. Pak přikývl a řekl: „Pamatuji si, že hodinky byly ukradeny. Ale nepamatuju si tě... protože jsem taky zavřel oči když jsem prohledával kapsy žáků. ” Jemně se usmál a dodal: „To je podstata učení: Pokud někoho “napravit” vyžaduje ponížení, tak ještě nevíte, jak učit. ”

Ohlášky:

- Víkend pro ministranty na faře v Hustopečích proběhne od pátku 21. 11. od 17:30 do neděle 23. 11. (zakončení mší svatou). Prosím rodiče, aby potvrdili účast do středy 19. 11. buď emailem, telefonicky nebo osobně. S sebou si vezměte spacák, přezuvky. Buchta nebo koláč vítány.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 16. 11. do 23. 11. 2025

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
33. neděle v mezidobí **16. 11.** **sbírka na sdělovací prostředky**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, živou a † rodinu, dvo a Marii Smrčkovou
	Špičky	**9:30**	
	Bělotín	**11:00**	Za maminku Mariannu Tedlovou, tatínka, sestru Ingrid Pospíšilovou, staříčky Kleiberovy a živou a † rodinu Tedlovu, Heinzovu a Lašákovu
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí **17. 11.** *sv. Alžběta Uherská, památka*			
Úterý **18. 11.** *Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla*			
Středa **19. 11.** *sv. Mechtilda*	**Černotín**	**16:30**	Za † Marii Alánovou, manžela a dvo
Čtvrtek **20. 11.** *sv. Felix z Valois*	**Bělotín**	**16:30**	Za živou rodinu Vykovu a dvo
Pátek **21. 11.** *Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě, památka*	**Hustopeče**	**16:30**	Za † manžele Zdeňku a Roberta Váhalovy, 2 syny a dvo
Sobota **22. 11.** *sv. Cecílie, památka*	**Špičky**	**16:00**	Za † Josefa a Václava Vaculovy a dvo
JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE **23. 11.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za živé a † varhaníky, hudebníky a zpěváky
	Černotín	**9:30**	Za † Josefa Plesníka, Vladimíra Rýpara, Zdenka a Františku Malíkovy, synovce, rodiče a dvo
	Bělotín	**11:00**	Za živé a † farníky
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
https://www.ihustopece.cz/farnost/